

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - אהלית ציון

פְּרֻשֶׁת דְּבָרִים – בֵּין הַמְצָרִים

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
 שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי
 מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
 ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
 יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
 רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב
 רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית
 נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב
 יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים
 י.מ.ש. כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה
 שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב
 עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי
 תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה
 אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה
 דרוור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית
 מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
 טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה
 שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית
 שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית
 סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה
 אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרי בן ימנה
 אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
 סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
 דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
 נעמה בת יפה דגנית בת שושנה
 אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה
 מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
 ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
 מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים
 מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה
 סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים
 אורן בן אסתר דינה בת מזל
 נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
 שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
 לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
 מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה
 יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה
 יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
 משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה
 רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה
 רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
 רותית בת סבריה קסנש בת דגטו
 יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
 אליהו בן רחל בנימין בן ברכה
 אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה
 יהודה לייב בן אסתר מלכה
 נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות
 איתנה
 יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

"כל רדפיה השיגוה בין המצרים" (איכה א, ג)

שאינו מתאבלין על ירושלים כראוי היה די להארץ גלותינו, והיא בעיני הסיבה הקרובה ביותר גלויה ועצומה וחזקה לכל השמדות המופלגות הגדולות והנוראות המבהילות הרעיונים אשר מצאנו בגלות".

"בכל מקומות פזורינו על צווארנו נרדפנו ולא הונח לנו להרגיע בגויים עם שפלותינו עונינו ומרודינו לפי שיצא האבל הלזה מליבנו בהיותנו שוקטים בארץ לא לנו שכחנו את ירושלים ולא עלתה על לבבנו כאשר יוכיח הניסיון ביחוד ביום ט' באב המר".

"מי ומי המתאבל ונאנח על חורבן הבית ושממות ארצנו כראוי מעמקי הלב. כמה דמעות נשפכות על זאת ואין צריך לומר בשאר ימות השנה אין זוכר ואין פוקד ואין דובר ממנה אפילו במחשבה לא בא זכרונה, כאילו מקרה היה לנו על כן שבנו לחטאת אבותינו ללמוד דרכי העכו"ם שממנה נמשכו כל הרעות בכלל", עכ"ל.

אם את הדברים האלו אמר בזמנו, על אחת כמה וכמה הדברים נכונים בזמנינו. האבל על חורבן הבית נחלש ביותר בליבנו.

עלינו ללמוד מרבתינו אשר תמיד חורבן הבית לא זז מנגד עיניהם ובפרט בימים אלו. בעז"ה נזכה לביאת משיח צדקינו במהרה בימינו.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
 חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

ימים אלו של בין המצרים הם ימי חשבון נפש. אלו ימים מסוגלים מאוד לאדם לזכות ולהתקרב אל ה' ולקדש את שמו יתברך במעשיו.

חז"ל אמרו (ירושלמי יומא פ"א ה"א): "כל דור שלא נבנה בית המקדש בימיו מעלין עליו כאילו הוא החריבו". הרי שכל זמן שאנחנו לא מתקנים את המעשים שלנו שטעונים תיקון ולא עושים ולא פועלים ליישם את התיקון ולקדש את שמו יתברך אז נחשב כאילו החרבנו את בית-המקדש. אם נתחזק ונתקרב אליו יתברך אנחנו מקימים שכינתא מעפרא ומשרים השכינה בתוכינו.

בעוונותינו הרבים החוש שלנו קהה מאוד ונחלש. זכר החורבן לא מורגש בתוכינו וההתעסקות בחיינו היום-יומיים משכיח ומרחיק את המטרה האמיתית שלנו בעולם.

אפילו בימים של בין המצרים בקושי מרגישים רואים את הצער על פנינו. בדרך כלל אנחנו עלולים למצוא את עצמינו מצטערים ובוכים רק על דברים חולפים וקטנוניים, אבל על מה שיש לבכות באמת ולבקש עליו אנחנו לא נותנים אל ליבנו.

בדורות הקודמים האבילות והצער של ימים אלו היו מורגשים כל השנה וכל עת. על אחת כמה וכמה האבלות היתה מורגשת בימי בין המצרים. היה ניתן לראות את האדם בצער ובאבל כמי שמתו מוטל לפניו ממש.

היעב"ץ כותב דברים כדרבנות בעניין זה: "הונה כאן מקום שראוי להרחיב בו את הדיבור אלמלא לא היה אלא עוון זה בידינו

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

הצלחת דביר בן נלי רחל
זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

זמני לכת

ע"פ	כנסת לכת	צאת לכת	ריבון תם
י"ט	18:57	20:09	21:00
ת"א	19:15	20:06	20:57
מ"ט	19:18	20:09	21:00
כ"ב	19:16	20:07	20:57

שואל ומשיב בהלכה – תשעה באב דחוי - חלק ב'

מה הם דיני תשעה באב?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

יש לאחר את זמן תפילת ערבית במוצאי שבת, כדי שהאנשים יוכלו להתארגן. אחרי שיעברו עשרים דקות מהשקיעה יחלוץ את נעלי העור ולא ילבש נעלים אחרות מיד, כדי שלא יראה שכוונתו לאבלות. רק אחרי כמה דקות ילבש נעלי תשעה באב יחליף את בגדי שבת רק אחרי צאת הכוכבים. טוב שיאמר לפני כן 'ברוך המבדיל בין קודש לחול'. הנוהגים כר"ת ילבשו בגדי חול בצאת הכוכבים, לדעת הגאונים. לעניין עשיית מלאכה ינהגו כר"ת. **מקורות:** הגר"ש דבילצקי.

אחרי תפילת שמונה עשרה לפני קריאת 'איכה', מדליקים נר. החזן מברך 'בורא מאורי האש' ומכוון להוציא את כולם ידי חובה. לא אומרים שום פסוקי הבדלה אלא מיד ברכת 'מאורי האש' - ומותר לומר לחברו שבוע טוב.

יום תשעה באב הוא יום סליחה וכפרה. בזמן שיושבים על הקרקע, זו עת רצון גדול לקבלת התפילות. **מקורות:** שם משמואל פרשת דברים. 'אמרי פנחס מקוריץ'

נשים שנמצאות בבית יאמרו 'ברוך המבדיל בין קודש לחול' - כדי שיהיו מותרות לעשות מלאכה, ויברכו לעצמן על הנר. לדעת הספרדים הנשים תברכנה בשם ומלכות. לדעת הרבה מחכמי אשכנז, אין להן לברך ברכה זו. גברים בדיעבד יכולים לברך בשם ומלכות על הנר כל הלילה.

קטנים שאוכלים בתשעה באב והגיעו לחינוך, לדעת מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל צריכים לעשות הבדלה. לדעת מרן הגרי"ש אלישיב זצ"ל לא צריכים לעשות הבדלה.

חולים, מעוברות ומיניקות, שיש להן היתר לאכול, יבדילו מיד במוצ"ש. הם לא צריכים לעשות סעודה רביעית, ולא יאמרו שום פסוק לפני הבדלה.

חולה, שצריך רק לשתות מים בתשעה באב, לא צריך לעשות הבדלה.

חולה, שנפל למשכב פטור מלצום בתשעה באב, אפילו כשאין בו סכנה. **מקורות:** שו"ע תקנ"ו. בתשעה באב שנדחה - יש שמקילים אפילו במקצת חולי. **מקורות:** ביאור הלכה תקנ"ט ט ד"ה ואינו.

אדם שעשה שאלת רב ומותר לו לאכול, יכול לאכול כדי צורכו - ולא צריך להקפיד על "פחות מכשיעור" כמו ביוהכ"פ. אבל לא יתענג באכילה, כדי שישתתף עם הציבור. הוא אומר 'נחם' בתפילה, אבל לא יאמר 'עננו' ולא יעלה לתורה.

במוצאי הצום לספרדים מותר לאכול בשר ולשתות יין וכן לכבס ולהסתפר. **מקורות:** שו"ע תקנ"א. לדעת האשכנזים, אסור בבשר ויין מפני אבלות היום וכל שאר העינויים מותרים. **מקורות:** רמ"א שם, משנה ברורה סק"ד.

אמירת קדיש

להלן סיפור מופלא ביותר שהובא בגיליון 'איר נזרו'. יש בו כדי ללמדנו כי הנפטרים יודעים בדיוק מה נעשה כאן בעולם, וכן עד כמה הם צריכים את הקדיש. להלן הסיפור מפי עורך הגיליון. את הסיפור דלהלן, שמעתי מכלי ראשון, מגבאי בית הכנסת פא"י ברחובות, שהיה נוכח בשעת מעשה.

היה זה לפני יותר משלושים שנה, כאשר תשעה באב חל בשבת. הצום נדחה ליום ראשון שלאחריו. רב בית הכנסת, הרב רובין, הגיע לפני מנחה לבית הכנסת. בגלל חולשת הצום הרב השעין את ראשו על השולחן ונמנם. לפתע הקיץ בבהלה. הרב ראה בחלומו אדם שאומר לו: "מדוע אינכם אומרים עלי קדיש? הבטחתם שתאמרו עלי קדיש!". הרב רובין קרא מיד לגבאי ושאל אותו: "האם אתה יודע על מישהו שצריך לומר עליו היום קדיש?".

הגבאי אימץ את זכרונו, ואז נזכר. אכן, יש כאן שלט הנצחה מיהודי בשם פרידמן שלא זכה לזש"ק. הוא תרם כסף לבית הכנסת, וביקש שביום היארצייט שלו יזכרו אותו בבית הכנסת ויאמרו עליו קדיש. אותו יהודי נפטר לפני כחמש עשרה שנים ביום י' באב. אחיו בכל י' באב היה אומר אחריו קדיש, בכל שנה ושנה.

האח נפטר השנה. היום – שהוא יום היארצייט שלו - היהודי הגיע מהעולם העליון לבקש שיקיימו את ההבטחה להזכיר אותו ביום היארצייט. מכיוון שאחיו נפטר - אין מי שיאמר עליו קדיש! הגבאי תיאר בפני הרב רובין כיצד אותו יהודי נראה. תיאורו התאים בדיוק לאותו האדם שהרב רובין ראה בחלום.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א (הנייד באישור ועדה רוחנית) 052-6329144

מינויים

לקבלת העלון חיינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים – האדמו"ר הרב צבי הירש פרידמן מליסקא זצ"ל

האדמו"ר הרב צבי הירש פרידמן מליסקא זצ"ל - נולד ב-ה' אייר ה'תקנ"ח (1808) באוהלה (הונגריה). התייתם מאביו בגיל צעיר. מסופר כי אימו היתה קמה בחצות הלילה, ממררת בבכי על צער השכינה ועל חורבן בית-המקדש. בדמעות שזלגו ללא הפוגה היתה רוחצת את מצח בנה.

בשנת ה'תקע"ו (1816) כשהיה כבן שמונה שנים התייתם מאביו ובגיל צעיר התחיל להתפרסם כעילוי. למד בשקידה רבה וידע בעל פה את כל 'חושן משפט' וה'קצות'. שם משפחתו במקור היה פרישמן, אבל הוא שינה אותו לפרידמן כדי להימנע מגיוס לצבא.

לאחר נישואיו רעייתו פתחה חנות ברחוב שבו לא היו חנויות של יהודים, כדי שלא להשיג את גבולם ורבינו לימד תורה לנערים. לאחר פטירת רבו, האדמו"ר ר' משה טייטלבוים, ייסד את חסידות ליסקא במחוז זמפלן שבצפון מזרח הונגריה ועמד בראשה.

אלפי חסידים נהרו אליו מרחבי הונגריה והארצות השכנות לקבל את עצתו וברכתו. רבים פנו אליו ונושעו. אהב כל יהודי. פיזר סכומים עצומים שקיבל ככספי פדיון, לאביונים ועניים. ביתו היה דל, רצפת ביתו היתה אדמה חשופה ולא היו אפילו קורות עץ לכסות את אדמת הבית. נפטר ב-י"ד אב ה'תרל"ד (1874). חי כ-66 שנים. ציונו בליסקא. חתנו, ר' חיים פרידלנדר, מילא את מקומו.

אביו: ר' אהרן. **אימו:** מרת שרה. **אשתו:** מרת קריינטשא (בת ר' יצחק הכהן מהעיירה אוהלה). **אחיו:** ר' זאב וואלף טשקווער, ר' יהודה לייבוש. **בתו:** מרת חיה שרה. **מרבתי:** האדמו"רים ר' משה טייטלבוים (הראשון- בעל 'ישמח משה'. היה רבו המובהק), ר' חיים הלברשטאם, ר' אברהם מדמביץ, ר' מאיר מפרמישלאן, ר' צבי הירש הלר (מח"ס 'טיב גיטין'), ר' שלום רוקח מבעלז. **מתלמידיו:** ר' חיים פרידלנדר (מח"ס 'טל חיים' ו-'טל חיים וברכה'), ר' יוזפא גולדברגר, האדמו"ר רבי ישעיה שטיינר מקרסטיר, ר' הירצקא ראצפרטר, ר' שמואל קאמאדר ועוד הרבה מגדולי רבני אונגאריין. **חתני:** הגאונים ר' חיים פרידלנדר, ר' יוזפא גולדברגר. **מספריו:** **יאך פרי תבואה** - על התורה **הישר והטוב** - על המועדים, דרשות והספדים.

כשרביו שימש ברבנות בעיר ליסקא, לא רצה בשום אופן להשתמש במשכורתו שלו, רק הניח את הכסף. כאשר בנו בית-כנסת גדול בעיר, הציעו לו גם לבנות בית בשבילו. רבינו לא הסכים בשום פנים ואופן ואמר **ש אין לבנות בית קבע כאן, כאשר אנחנו נמצאים בגלות.**

פעם אחת ליווה את הצדיק הרב ישעיה שטיינר (רבי ישעיה'לה מקרסטיר שהיה שמשו של רבינו) רבינו הרה"ק מליסקא, בדרכו להסתופף בצל הגה"ק האדמו"ר ר' חיים הלברשטאם מצאנז (בעל 'דברי חיים') זיע"א. בדרך הרכבת עצרה בעיר בארדיוב. שם המתינו זמן קצר עד שתגיע רכבת שבה ימשיכו את נסיעתם. בעודם ממתנים שם מחוץ לעיר, הדיין דמתא ניגש אליהם. הדיין הלך ביחד עם אברך אחד אשר אשתו התקשתה ללדת והיתה בסכנה גדולה. הדיין ביקש מרבינו מליסקא להיכנס לעיר לביתה של המקשה ללדת, להתפלל עבורה ולהאציל את ברכת קודשו.

רבינו מיהר לדרכו באותו הזמן. לכן התנצל לפניו, והסביר כי הוא צריך להגיע עוד באותו היום לצאנז ולהתפלל שם תפילת מנחה. אם ייכנס עתה לעיר, ינהרו אליו תושבי העיר ובגלל זה תתאחר נסיעתו. לכן רבינו פנה אל משמשו הנאמן (הצדיק הרב ישעיה שטיינר) ואמר לו:

"הרי הינך לבוש במעיל שלי. בכיס מצויות כמה חתיכות סוכר. לך נא אל בית המקשה ללדת ותן לה חתיכת סוכר. אחר כך תחזור לבשר אותנו בשורת מזל טוב". וכן היה. ר' ישעיה הלך לביתה של המקשה לילד, והוציא כמה חתיכות סוכר מכיס מעילו של רבו, עבור המקשה ללדת. כאשר הכניסו חתיכת סוכר לפיה, היא ילדה בשעה טובה ומוצלחת. ר' ישעיה חזר אל רבינו לבשרו בשורת מזל טוב, והמשיכו את דרכם לצאנז.

עברו מספר ימים ממאורע זה. הדיין דק"ק בארדיוב הגיע לצאנז. ר' חיים מצאנז שאל: "למה באת הנה, הרי לא חודש ולא שבת היום?". הדיין מבארדיוב ענה: "באתי להתלונן על רבי צבי הירש פרידמן מליסקא". הדיין סיפר כי הרה"ק מליסקא עבר דרך בארדיוב, והראה את כוחו בהשפעת ישועות נפלאות בלי להתפלל על הזקוק לישועה או לברכו. רק בחתיכות סוכר לבדן פעל ישועה.

כפי הנראה, הדיין מבארדיוב חשש, שמא הישועה באה לא מצד הקדושה חלילה. האדמו"ר ר' חיים הלברשטאם מצאנז אמר לו: "אתה אדם חכם ואני אסביר לך. הצדיק הרב צבי הירש פרידמן מליסקא קידש את כל אבריו והגיע לדרגת אדם הראשון קודם החטא. לכן כל מה שהוא לוקח בידו - מסוגל לרפואה". (מופת הדור)

פעם רבינו ובנו נכנסו לעיר אחת באישון ליל. מכיוון שלא היה להם מקום להתארח, הם נאלצו להיכנס לבית המדרש. שם עסקו בתורה הקדושה. הרעב גבר והטרוד אותם מעסק התורה. באותה שעה היתה אישה אחת מקשה ללדת בעיר. אימו של רבינו באה לאמא של המקשה ללדת בחלום ואמרה לה: "אם ברצונך שבתך תחיה, לך נא ותני צנריל (מטבע ששוויו עשרה זהובים) לבני השוהה עתה בבית המדרש. בזכות זה בתך תלד מיד בנקל".

האם מיהרה לבית המדרש, ועשתה כפי שנצטוותה, ואכן מיד נולד בן לבתה במזל טוב. אחרי הדברים האלה רבינו פנה לבנו ואמר: "אם אימי כבר ירדה ממנוחתה בגן עדן לעולם השפל הזה, ונגלתה אל אותה אישה בחלום הלילה, וכי לא היה ביכולתה לצוות עליה לתת צוואניגרי? (מטבע ששוויו עשרים זהובים) ומדוע אמרה לה רק צנריל ותו לא? אלא כשהשי"ת רוצה צנריל יהיה רק צנריל. כל מזונותיו של אדם קצובין לו, ואי אפשר להוסיף עליהם ולא לפחות מהם. ככל היוצא מפיו של בורא עולם - יעשה".

אמונה רק בבורא עולם

כך במשך כמה ימים ר' משה ישב אצל הרבי לשעת לימוד וחיזוק. הרבי חיזק אותו, עד שליבו היה שלם ובטוח שבאמת אין עוד מלבדו. הנהגה זו היתה פלא עצום, כי הרבי הרי היה עסוק עם ענייני הכלל במשך כל היום והלילה. עם כל זה הוא מצא זמן לשבת עם יהודי וללמוד איתו ענייני אמונה.

הרבי הסתכן בכך, שאם השלטונות היו תופסים את ר' משה אצל הצדיק, הם היו אוסרים את שניהם. הרבי למד עם ר' משה במסירות נפש ממש. בסוף של 'תקופת ההכשרה' הרבי אמר לו: "עכשיו אתה יכול לנסוע, וה' יהיה בעזרך".

הנוהל היה שמי שמקבל אישור שנשלח אליו בדואר היה מגיע לנמל התעופה ביום המיועד להפלגה. שם הוא חיכה שיקראו בשמו. ברגע שהוא קיבל את הניירות המתאימים, הוא יכל לעלות לאוניה.

ר' משה ובני משפחתו ארזו את החפצים שלהם ויצאו לנמל. הם ישבו באולם הנוסעים וחיכו שיקראו בשמם. ישבו וישבו, ושמעו את שמותיהם של המאושרים שקיבלו ניירות ורצו לאוניה. עברה שעה ועוד שעה. האולם הלך והתרוקן. בני ביתו של ר' משה היו לחוצים מאוד. רק ר' משה היה רגוע. ה' מנהל את העולם. הכל לטובה ואין עוד מלבדו.

האולם התרוקן לגמרי. האוניה עמדה להפליג ממש בדקות הקרובות. והנה נכנס קצין בכיר לאולם ושאל את ר' משה: "מה אתם עושים כאן?" ר' משה אמר שהוא בא לקבל אשרת יציאה כפי שהזמינו אותו. הקצין שאל עוד מספר שאלות. לאחר מכן הוא נתן לו חבילת ניירות.

ר' משה ובני ביתו רצו במהירות לאוניה. הם הספיקו לעלות עליה ברגע האחרון. כך זכו לעלות לארץ ישראל, להשתקע בה ולגדל דורות ישרים.

היהודי ממודיעין עילית סיפר: "סבא שלי הוא ידיד של ר' משה מאותם ימים. פעם אחת כשהוא הגיע לארץ, הוא ביקר בביתו של ידידו ר' משה. הם העלו זיכרונות, ואז אמר לו ר' משה: "בוא תראה דבר מעניין".

הוא הוציא את הניירות שקיבל מהקצין הרומני ואמר: "לאחר מספר ימים באוניה עניין אותי לראות מה כתוב בניירות שקיבלתי. תראה מה כתוב פה!". הסבא הסתכל ב'אשרת היציאה'. מול עיניו הנדהמות היתה חותמת אדומה ובלטת לצד הוראה ברורה- **כי על אדם זה חל איסור יציאה מהארץ!**

את הניירות האלו הוא הראה לשומרים. עם זה הוא יצא מגבולות המדינה שכל כך 'שמרה' עליו. כך בנה את חייו כאן בארץ הקודש. איך קרה דבר כזה? זאת לא שאלה, הוא הרי למד את סוגית הביטחון עם הרבי מסקולען ז"ל ע..."

להלן סיפור מופלא ביותר שמעובד מתוך העלון 'השגחה פרטית'. עלינו להפנים ולדעת כי כל מה שקורה איתנו הוא רק מאיתנו יתברך. אם נאמין ונתחזק באמונה זו, נזכה לראות ניסים מעבר לגדר הטבע. להלן הסיפור מפי בעל המעשה:

אני גר במודיעין עילית. סבי, שגר בארה"ב, יצא מרומניה לפני עשרות שנים. הוא סיפר לי מעשה מופלא: ברומניה שתחת השלטון הקומוניסטי הידוע לשמצה גר יהודי ששמו ר' משה. ידוע שלפי כללי המשטר הקומוניסטי, אנשים לא ממש יכלו להתקיים.

ההגבלות על אפשרויות הפרנסה היו פשוט בלתי נסבלות. כמו רבים וטובים ר' משה שלח את ידו במלאכה שאינה חוקית. בשלב מסוים השלטונות עלו על כך. ר' משה הבין שאם חיי יקרים לו, עליו לברוח ולהסתתר.

ר' משה התחבא בדירת מסתור. מפעם לפעם החליף את מקום מחבואו. כך עברה עליו תקופה ארוכה, עד שביום מן הימים קיבל הודעה שהגיע לביתו מכתב כי אישרו את בקשתו. הוא ומשפחתו יקבלו אשרת יציאה מרומניה.

במכתב היה כתוב כי לצורך קבלת האשרה עליו להגיע למשרד הפנים ולסדר את הניירת. הוא שמח מאוד. אחרי מספר רגעים התחיל לחשוש שמא מדובר במלכודת. אולי ברגע שיגיע למשרד הפנים יתפסו ויכניסו אותו לכלא?

ר' משה לא ידע מה לעשות. כמה אפשר לברוח ולהתחבא, כשהוא מנותק ממשפחתו ונרדף על ידי השלטון? בצר לו, החליט ללכת אל האדמו"ר מסקולען. ביתו של הרבי היה תל תלפיות לכל היהודים באזור, קרן אורה בתוך החשכה הקומוניסטית הנוראה.

הרבי מסר את נפשו למען כלל ישראל. הוא חשב. הצדיק בודאי יוכל לתת לו עצה טובה ולמשוך לו ישועה ממרום. ר' משה הגיע לרבי וסיפר לו מה שאירע וממה הוא חושש. הרבי ענה לו: "אני לא יודע מה לענות לך. זאת שאלה קשה מאוד". כששמה את התשובה, ר' משה בכה ואמר: "רבי, חוס על נפשי. אני בצרה גדולה. מה אעשה?"

הרבי אמר לו: "אתה מבין בעצמך שבדרך הטבע אין לך שום דרך להימלט. רק אם תאמין באמונה שלימה שרק בורא עולם יכול להציל אותך, ויהיה לך ביטחון גמור שה' יעזור לך- אז תבוא הישועה".

ר' משה אמר: "אני מאמין באמונה שלימה!". הרבי השיב לו: "לא מספיק לומר את זה. צריך להאמין באמת, בפנימיות הלב. לשם כך, הבה ונלמד את ענייני הביטחון".

הרבי ישב עם ר' משה במשך שעה ארוכה ודיבר איתו בענייני אמונה וביטחון. לאחר מכן הרבי אמר לו: "לך לשלום. מחר תשוב אלי ונעסוק שוב בסוגיה".

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל	ולד יחיא בן יוסף ז"ל
פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברקוב דב ז"ל
אביבה בת איירין ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	מאירה בת יפה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	מרים בן דבורה ז"ל	אביגדור בן ג'ולי ז"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	ר' שאול בן סילביה זצ"ל	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
מזל בת שמעון ע"ה	שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל
יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה	חוה בת יעקב צבי ע"ה
יעקב בן אסתר ז"ל	אסתר בת גולה גאולה ע"ה	יצחק בן רחל ז"ל
רחל רפאת בת השמט ע"ה	יוסף בר סעדה ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
יטף בן פרחת ז"ל	שלום בן אסתר ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל
מרים בן שרה ע"ה	אריה בן מרים ז"ל	דוד יצחק בן פרחת ז"ל
אביבה לוי ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעימה ע"ה
שרה בת נרקיס ע"ה	אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה	רחמה בת מסעודה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	רחמים בן רחל ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל	שמואל בן רבקה ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
אביחי בן אסתר ז"ל	רפאל בן אסתר ז"ל	יצחק בן חביבה ז"ל
נעימה בת גורג'יה ע"ה	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	חי זידי בן קלרה ז"ל
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	דב בן יצחק ז"ל	אסתר בת נעמי ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה	סוליקה בת עישה ע"ה	ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל
אורה בת נעימה ע"ה	סלים בן פרחת ז"ל	אורה בת נעימה ע"ה
מישא אסתר בת זורה ע"ה	יעקב בן סלימה ז"ל	אברהם בן טובה ז"ל
	ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	
	יהודה בן סעידה ז"ל	
	עפאת בת השמט ע"ה	